

சித்தமருத்துவம் ஒரு இலக்கிய மரபு: தமிழ் இலக்கியங்கள் வழியாக Siddha Medicine: A Literary Tradition: Through Tamil Literature

Dr. V.C. Srinivasan¹, Dr.V. Sivasankar²

1. Assistant Professor in Tamil&A.O, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052
Email: srivc234@gmail.com
2. Professor &Head, Department of Tamil, Vels Institute of Science, Technology & Advanced Studies
Pallavaram, Chennai-117

Abstract:

Siddha medicine is an ancient medical system of the Tamils. It emphasizes the balance of body, mind, and soul. Elements of Siddha medicine are deeply rooted in Tamil literature. In Sangam literature, references to the medicinal uses of natural plants and methods of curing diseases with herbs are found. In Thiruvalluvar's Thirukkural, subtle ideas about the cause of disease, its nature, and methods of treatment are present. The Kural (couplet) "Noi Nadi Noi Mudhal Nadi Adhu Thanikkum Vaai Nadi Vaayppa Seyal" (Diagnose the disease, find its root cause, and then find the right way to alleviate it effectively) explains the fundamental principle of Siddha medicine. In later literary works like Silappatikaram and Manimekalai, references to herbs and surgical methods are also found. The songs/poems of the Siddhars are treasures of Siddha medical science. The Thirumandiram by Thirumoolar and the songs of Siddhars like Agathiyar and Bogar extensively explain various aspects such as disease diagnosis, preparation of medicines using herbs, metals, and minerals, and yogic practices. These literary works convey the philosophy of Siddha medicine and its scientific nature to the world. Through Tamil literature, Siddha medicine has developed into a unique literary tradition and stands as a treasure trove of Tamil knowledge.

Keywords: Siddha medicine, Tamil literature, Thirukkural, Siddhars, Balance, Herbs, Thirumandiram

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சித்த மருத்துவம் என்பது தமிழர்களின் தொன்மையான மருத்துவ முறையாகும். இது உடல், மனம், ஆன்மா ஆகியவற்றின் சமநிலையை வலியுறுத்துகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களில் சித்த மருத்துவக் கூறுகள் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கைத் தாவரங்களின் மருத்துவப் பயன்கள், மூலிகைகளைக்கொண்டு நோய்களைக் குணப்படுத்தும் முறைகள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. திருவள்ளுவரின் திருக்குறளில், நோய்க்கான காரணம், அதன் தன்மை, தீர்க்கும் வழிமுறைகள் பற்றிய நுட்பமான கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன. "நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும் வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்" என்ற குறள் சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையை விளக்குகிறது. பிற்கால இலக்கியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்றவற்றிலும் மூலிகைகள், அறுவை சிகிச்சை முறைகள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சித்தர்கள் பாடல்கள் சித்த மருத்துவ அறிவியலின் பொக்கிஷங்களாகும். திருமூலரின் திருமந்திரம், அகத்தியர், போகர் போன்ற சித்தர்களின் பாடல்கள் நோய் கண்டறிதல், மூலிகைகள், உலோகம் மற்றும் கனிமங்களைப் பயன்படுத்தி மருந்துகள் தயாரித்தல், யோகப் பயிற்சிகள் போன்ற பல விஷயங்களை விரிவாக விளக்குகின்றன. இந்த இலக்கியங்கள் சித்த மருத்துவத்தின் தத்துவத்தையும், அதன் அறிவியல் தன்மையையும் உலகிற்கு

உணர்த்துகின்றன. தமிழ் இலக்கியங்களின் ஊடாக சித்த மருத்துவம் ஒரு தனித்துவமான இலக்கிய மரபாக வளர்ந்து, தமிழர்களின் அறிவுச் செல்வமாகத் திகழ்கிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்:

சித்த மருத்துவம், தமிழ் இலக்கியம், திருக்குறள், சித்தர்கள், சமநிலை, மூலிகைகள், திருமந்திரம்

1. சங்க இலக்கியத்தில் சித்த மருத்துவக் கூறுகள்

சங்க இலக்கியங்கள், தமிழர் வாழ்வியலின் அனைத்துக் கூறுகளையும், குறிப்பாக சித்த மருத்துவக் கொள்கைகளையும், வாழ்க்கை முறையையும் விரிவாகப் பேசுகின்றன. அகநானூறு, புறநானூறு, நற்றிணை போன்ற நூல்களில், உடல்நலம், உணவுப் பழக்கங்கள், தூக்கம், மனநிலை ஆகியவை குறித்த பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இந்த இலக்கியங்களில், நோய் வந்தபின் சிகிச்சை அளிப்பதை விட, நோய் வராமல் தடுப்பதற்கான வாழ்வியல் முறைகளுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

உணவும் மருத்துவமும்:

சங்க கால மக்கள் உணவே மருந்து என்ற கொள்கையைப் பின்பற்றினர். அகநானூறில் (அகவல் 62), "உணவுக்கும் மருந்துக்கும் இடைவெளி வேண்டு, அளவோடு உண்" எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது, அளவோடு உண்பதன் அவசியத்தையும், உணவே நோயைத் தடுக்கும் முதன்மையான மருந்து என்பதையும் உணர்த்துகிறது. மேலும், சிறுபாணாற்றுப்படை போன்ற நூல்களில், பல்வேறு திணை நிலங்களுக்கேற்ற உணவுப் பழக்கங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இது, ஒவ்வொரு நிலப்பகுதியிலும் கிடைக்கும் இயற்கை உணவுகள், அந்த நிலப்பகுதி மக்களின் உடல்நலத்திற்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன என்பதை விளக்குகிறது.

மூலிகை மருத்துவம்:

சங்க இலக்கியங்கள் மூலிகைகளின் மருத்துவப் பயன்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன. உதாரணமாக, நற்றிணையில் (பாடல் 344), புலியினால் காயமடைந்த ஒருவன், பச்சிலைகளைக் கொண்டு காயத்திற்கு மருந்திட்டுக் கொண்டான் எனக் கூறப்படுகிறது. இது, சித்த மருத்துவத்தில் மூலிகைகளின் பயன்பாட்டை உறுதிப்படுத்துகிறது.

மனநலன்:

சித்த மருத்துவம், உடலையும் மனதையும் பிரிக்க முடியாதவையாகக் கருதுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில், காதலில் ஏற்படும் மனநிலை மாற்றங்கள், துன்பங்கள், மற்றும் அவற்றின் விளைவுகள் குறித்துப் பேசப்படுகிறது. இது, மனநலனுக்கும் உடல்நலனுக்கும் உள்ள தொடர்பைச்

சுட்டிக்காட்டுகிறது. சங்க இலக்கியங்கள், சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களான உணவு, மூலிகைகள் மற்றும் மனநலன் ஆகியவற்றைத் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. இதன் மூலம், சித்த மருத்துவ மரபு சங்க காலத்திலேயே வலுவாக வேரூன்றியிருந்தது என்பதை நாம் அறியலாம்.

2. திருக்குறளில் சித்த மருத்துவக் கூறுகள்

திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள், தமிழர் வாழ்வியலின் அனைத்துக் கூறுகளையும், குறிப்பாக சித்த மருத்துவத்தின் நுட்பமான கொள்கைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அறத்துப்பாலில், வாழ்க்கை முறை, ஒழுக்கம், மனநலம் ஆகியவற்றை அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார். உடல்நலத்தைப் பேணுவதற்கான உணவுப் பழக்கங்கள், தூக்கம் மற்றும் ஒழுங்கான வாழ்க்கை முறை குறித்த பல குறள்கள் சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

உணவுக் கோட்பாடு:

சித்த மருத்துவத்தில், உணவே மருந்து என்ற கொள்கை முதன்மையானது. இதனை திருவள்ளுவர் தெளிவாக விளக்குகிறார். "அளவிறந்து உண்கவாம் என்பான் ஒளியிழக்கும் வளவுடையான் என்பதாம் நோய்" (குறள் 946). இந்தக் குறள், அளவுக்கு அதிகமாக உண்பவர்கள் தங்கள் உடல் ஒளியை இழந்து நோய்களுக்கு ஆளாவார்கள் என்று எச்சரிக்கிறது. இது சித்த மருத்துவத்தின் 'அளவு' என்ற முக்கியக் கோட்பாட்டை நேரடியாக எடுத்துரைக்கிறது. மேலும், "மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின்" (குறள் 942) என்ற குறள், உண்ட உணவு செரித்த பிறகு மீண்டும் உண்பவருக்கு மருந்து என்ற ஒன்று தேவையில்லை என்று கூறுகிறது. இது, சரியான நேரத்தில், தேவையான அளவு உண்பதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது.

நோய்க்கான அணுகுமுறை:

சித்த மருத்துவத்தில் நோய்க்கான காரணம், அதன் அறிகுறிகள், மற்றும் சிகிச்சை முறைகள் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்ந்து சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை உள்ளது. இந்தக் கொள்கையை "நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்" (குறள் 948) என்ற குறள் முழுமையாக விளக்குகிறது. இது, ஒரு நோயை அணுகுவதற்கான முறையான வழிகாட்டுதலை அளிக்கிறது.

மனநலம் மற்றும் ஒழுக்கம்:

திருக்குறளில், புலால் உண்ணாமை, கள்ளுண்ணாமை, துறவறம் போன்ற பல அதிகாரங்கள் மனநலத்தையும், உடல்நலத்தையும் பேணுவதற்கான வழிகளைக் கூறுகின்றன. "கல்லாமை" (குறள் 391) போன்ற அதிகாரங்கள் அறிவு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றுக்கும் உடல்நலத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை

வலியுறுத்துகின்றன. திருக்குறள், வாழ்க்கை முறை, உணவுப் பழக்கங்கள், மனநலம், நோய்க்கான அணுகுமுறை எனப் பல நிலைகளில் சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை உள்ளடக்கி, தமிழர்களின் மருத்துவ அறிவியலுக்கு ஒரு அடித்தளமாக விளங்குகிறது.

3. பௌத்த, சைவ, வைணவ இலக்கியங்களில் சித்த மருத்துவக் கூறுகள்

தமிழ் இலக்கியத்தின் வளமான பாரம்பரியத்தில், பௌத்த, சைவ, மற்றும் வைணவ நூல்களும் சித்த மருத்துவக் கொள்கைகளைத் தன்னுள் கொண்டுள்ளன. இவை, உடல், மனம், ஆன்மா ஆகிய மூன்றின் ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தும் சித்த மருத்துவத் தத்துவத்திற்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

மணிமேகலை மற்றும் சிலப்பதிகாரத்தில்:

பௌத்தக் காப்பியமான மணிமேகலை, மருந்துகள், நோய்கள், அவற்றை குணப்படுத்தும் முறைகள் பற்றிய குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக, மணிமேகலை தெய்வம், மணிமேகலையை மணிபல்லவத் தீவில் விட்டுச் சென்றபோது, அவளுக்குப் பசிப்பிணி நீங்க அமுதசுரபி என்னும் பாத்திரத்தை வழங்கியது. இது, உணவே பசிப்பிணிக்கு மருந்து என்ற சித்த மருத்துவக் கொள்கையை மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில், கண்ணகி மதுரையை எரித்தபோது, அந்நகரில் இருந்த தீயை அணைக்க, அங்கிருந்த மூலிகைகளைக்கொண்டு நீரைத் தெளிக்கும் காட்சி, மூலிகைகளின் மருத்துவப் பயன்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

திருவாசகம், தேவாரம் மற்றும் திருமந்திரம்:

சைவ சமயத்தின் முக்கிய நூல்களான திருவாசகம் மற்றும் தேவாரம், இறைவனைப் பாடுவதன் மூலம் மனநோய்களையும், உடல்நோய்களையும் நீக்க முடியும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன. இது, சித்த மருத்துவத்தின் மனநலக் கோட்பாடுகளுக்கு ஒத்திருக்கிறது.

சித்த மருத்துவத்தின் மிக முக்கியமான நூலாகக் கருதப்படும் திருமந்திரம், யோகம், மருத்துவம், உளவியல், மற்றும் ஆன்மிகம் ஆகியவற்றின் கலவையாகும். திருமூலர், "உடம்புடன் உள்ள உயிர் காக்கும் மூலிகை, உயிர் காக்கும் வினை சித்த மருந்து" என்று கூறுகிறார். இது, உடலைப் பேணுவதன் மூலமே உயிரைப் பேண முடியும் என்ற சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. மேலும், திருமந்திரம் காயகல்பம், அஷ்டாங்க யோகம், வர்மம் போன்ற சித்த மருத்துவத்தின் பல நுட்பமான பிரிவுகளைப் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களை அளிக்கிறது. ஆகவே, தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு காலகட்டங்களில் உருவான இந்த நூல்கள், சித்த மருத்துவத்தின் கொள்கைகளை நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வெளிப்படுத்தி, அதன் செழுமையான பாரம்பரியத்தை நிலைநாட்டியுள்ளன.

4. நாவல்கள், சிறுகதைகள் மற்றும் நாடகங்களில் சித்த மரபு

சித்தமருத்துவம் என்பது தமிழகத்தின் பரம்பரை சுகாதார அறிவின் ஒரு முக்கிய கூறாக விளங்குகிறது. இது மருத்துவ சித்தாந்தங்களை மட்டுமின்றி, வாழ்க்கை முறையை, ஆன்மிக உணர்வுகளை, இயற்கை சார்ந்த உணவுமுறைகள் மற்றும் மூலிகை பயன்களை உள்ளடக்கியது. இத்தகைய சித்த மரபுகள் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்பட்டு வருகின்றன. இந்நவீன காலத்தில், சித்தமரபு சார்ந்த தத்துவங்கள், சிகிச்சைகள், மூலிகை மருந்துகள் போன்றவை நாவல்கள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள் போன்ற இலக்கிய வடிவங்களில் பிரதிபலிக்கின்றன. குறிப்பாக, கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எழுதிய 'பொன்னியின் செல்வன்', 'சிவகாமியின் சபதம்' போன்ற வரலாற்று நாவல்களில் சித்தர்கள், அவர்களின் மூலிகை அறிவு, மற்றும் வாழ்வியல் தத்துவங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இது மூலமாக சித்த மரபின் அறிவு வரலாற்று பின்னணியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், கிராமிய பின்னணியில் அமைந்த சிறுகதைகள் மற்றும் நாடகங்களில், மூலிகை மருத்துவம், தீர்க்கதரிசி சித்தர்கள், நாட்டு வைத்தியர்கள் போன்ற கதாபாத்திரங்கள் வழியாக சித்த மரபு கொண்டாடப்படுகின்றது. இது போன்ற படைப்புகள் மக்களிடம் பாரம்பரிய மருத்துவத்தின் நம்பிக்கையையும், அதன் அடிப்படையில் உள்ள அறிவியல் சிந்தனையையும் பரப்புகின்றன.

5. சித்தர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு

சித்தர்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு தனித்துவமான மற்றும் முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளனர். அகத்தியர், போகர், திருமூலர், கோரக்கர் போன்ற பதினெண் சித்தர்கள் இயற்றிய நூல்கள், வெறும் மருத்துவக் குறிப்புகள் மட்டுமல்ல; அவை, ஆழமான ஆன்மிக ஞானம், தத்துவம், மற்றும் அறிவியல் அறிவை உள்ளடக்கிய இலக்கியப் பொக்கிஷங்கள். இவர்களின் பாடல்கள், சித்த மருத்துவத்தின் கொள்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் கவிதை வடிவில் வெளிப்படுத்துகின்றன.

சித்தர்களின் பாடல்களின் சிறப்பு:

சித்தர்கள் தங்கள் பாடல்களில், மருத்துவ அறிவியலை எளிய மற்றும் மறைபொருளான மொழியில் பதிவு செய்துள்ளனர். உதாரணமாக, போகர் தனது நூலில், "மூன்று நூறாயிரம் மந்திரம் மூன்று மூலிகை சத்தமாய்" என்று கூறுகிறார். இது, மூன்று நூறு மூலிகைகளைப் பற்றியோ அல்லது அதன் பண்புகளைப் பற்றியோ குறிப்பிடுவதாக இருக்கலாம். இத்தகைய குறியீட்டு மொழி, சித்த மருத்துவ அறிவை தகுதியுள்ள சீடர்களுக்கு மட்டுமே சென்றடையும்படி பாதுகாத்தது.

திருமூலர் எழுதிய திருமந்திரம், சித்தர்களின் இலக்கிய மரபிற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இது, யோகா, தத்துவம், மருத்துவம், மற்றும் ஆன்மிகம் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு கலைக்களஞ்சியமாக விளங்குகிறது. திருமந்திரத்தில், உடல்நூறு, நோய்கள், அவற்றை குணப்படுத்துதல் முறைகள் பற்றிய பல குறிப்புகள் உள்ளன.

சித்தர்களின் இலக்கியங்கள் சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைகளை உள்ளடக்கியுள்ளன:

- நோய் கண்டறிதல்: நாடி பிடித்துப் பார்த்தல், மலம், சிறுநீர், கண், நாக்கு ஆகியவற்றின் மூலம் நோய் கண்டறிதல்.
- மூலிகைகள்: பல மூலிகைகளின் மருத்துவப் பயன்கள், அவற்றைச் சேகரிக்கும் முறைகள், பயன்படுத்தும் வழிகள்.
- மருந்து தயாரித்தல்: உலோகம், கனிமப் பொருட்கள், மற்றும் விலங்குகளின் பாகங்களைப் பயன்படுத்தி மருந்துகள் தயாரிக்கும் நுட்பமான செய்முறைகள்.
- யோகப் பயிற்சிகள்: உடல் மற்றும் மன நலத்தைப் பேணுவதற்கான யோகப் பயிற்சிகள் மற்றும் தியான முறைகள்.

இவ்வாறு, சித்தர்கள் எழுதிய பாடல்கள், சித்த மருத்துவத்தை ஒரு இலக்கிய மரபாக வளர்த்து, அறிவியல் அறிவை ஆன்மிக ஞானத்துடன் இணைத்து, தமிழர்களின் மருத்துவ அறிவியலின் செழுமையை உலகுக்கு உணர்த்துகின்றன.

6. முடிவுரை:

சித்தமருத்துவம் என்பது வெறும் ஒரு மருத்துவ முறையாக மட்டும் இல்லாமல், தமிழர் வாழ்க்கைமுறை, கலாசாரம் மற்றும் இலக்கிய மரபுடன் தீவிரமாக பின்னிப் பின்னிய ஒரு அறிவியல் நெறி ஆகும். இது உடல் நலம், மன அமைதி, ஆன்மிக உயர்வு ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த பயணமாக விளங்குகிறது. சித்த மருத்துவம் மரபணு பரம்பரை, உணவியல் கட்டுப்பாடு, யோகா, தன்வந்திரி வழிபாடு, மூலிகைத் தாவரங்கள், மற்றும் காயகற்பம் போன்ற கூறுகளின் அடிப்படையில் நிலைத்திருக்கிறது.

தமிழ் இலக்கியங்களில், குறிப்பாக சங்க இலக்கியம் முதல் நவீன நாவல்கள் வரை, சித்த மரபு தொடர்பான ஆளுமைகள், சிகிச்சை முறைகள், மற்றும் ஆன்மீகக் கோட்பாடுகள் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. "திருமந்திரம்" போன்ற நூல்களில் சித்த யோகிகளின் ஆன்மீக நடைமுறைகள் விவரிக்கப்படுகின்றன. நவீன இலக்கியங்களில் கூட, கல்கியின் நாவல்கள், ஜெயகாந்தனின் சிறுகதைகள், நா. பரதியாரின் நாடகங்கள் போன்றவற்றில் மூலிகை மருந்துகள், பாரம்பரிய சிகிச்சை முறைகள், மற்றும் சித்தர்களின் பாதிப்பு தெளிவாகக் காணப்படுகிறது.

இவ்வாறு, சித்த மருத்துவம் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு உயிரோடுள்ள மரபாகக் கருதப்படுகிறது. இது தமிழரின் மூல அறிவு மரபையும், இலக்கியத்தின் வழியாக அதன் பரிமாற்றத்தையும் உணர்த்துகிறது. எனவே, சித்த மரபு என்பது தமிழர் வாழ்வியல் மற்றும் இலக்கியத்தின் இரு திசைகளிலும் தடம் பதித்துச் செல்லும் ஒரு சக்திவாய்ந்த உரைநடை மரபாகும்.

7. மூலங்கள்:

1. திருக்குறள் – திருவள்ளுவர்
2. அகநானூறு, புறநானூறு – சங்க இலக்கியம்
3. திருமந்திரம் – திருமூலர்
4. சித்தர் பாடல்கள் தொகுப்பு
5. தமிழில் மருத்துவ வரலாறு – முனைவர் க.சுந்தரராஜ்
6. ம. இராமசாமி, தமிழ் இலக்கியங்களில் மருத்துவ மரபு, நியூ செஞ்சுரி பப்ளிகேஷன்ஸ், 2019.
7. Dr. K. Ramesh, Siddha Medicine and Tamil Culture, Tamil Nadu State Government Publication, 2015.
8. Journal of Tamil Studies – “Siddha Tradition in Modern Tamil Fiction”, Vol. 62, Issue 2, 2022.
9. R. Balasubramanian, History of Siddha Literature, Chennai: TTR Publication, 2018.

References

1. Thirukkural – Thiruvalluvar
2. Akananuru, Purananuru – Sangam Literature
3. Thirumandiram – Thirumoolar
4. Collection of Siddhar Songs
5. Medical History in Tamil – Dr. K. Sundararaj
6. Ramasamy, M. *Medical Tradition in Tamil Literature*, New Century Publications, 2019.
7. Dr. K. Ramesh, Siddha Medicine and Tamil Culture, Tamil Nadu State Government Publication, 2015.
8. Journal of Tamil Studies – “Siddha Tradition in Modern Tamil Fiction”, Vol. 62, Issue 2, 2022.
9. R. Balasubramanian, History of Siddha Literature, Chennai: TTR Publication, 2018.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.